

Mariboru napovedal vojno zaradi radarjev

› **Dušan Šešok zaradi propadlega radarskega posla zahteva milijone in grozi s tožbo**
› **A tudi lastnik Iskre ne more mirno spati zaradi tožbe državnega pravobranilstva**

DUŠAN Šešok, skupaj z **Jožetom Godcem** in njunim podjetjem Maos lastnik Iskre, d. d., je Mariboru napovedal vojno. Seveda gre za propadli radarski posel, ki ga je Šešok sklenil z nekdanjim mariborskim županom **Francem Kanglerjem**, zaradi katerega zdaj Iskra Sistemi zahtevajo večmilijonsko vsoto, grozijo pa tudi z tožbo. Toda tudi Dušan Šešok, ki mu je treba priznati, da ima pod pasom veliko, ne more mirno spati. Državno pravobranilstvo je vložilo tožbo za ničnost pogodbe o javno-zasebnem partnerstvu med mariborsko občino in družbo Iskra Sistemi, pod lupo pa ga je vzela tudi protikorupcijska komisija.

Vzpon Dušana Šešoka, ki bo letos na nekdanji dan republike, 29. novembra, star 60 let, se je začel marca 1989, ko je postal direktor tekstilne družbe Julon, v kateri je tesno sodeloval z **Andrejem Ocvirkom**, še v Jugi in vladi **Anteja Markovića**, tudi zveznim ministrom za energetiko. Zaveznitvo z Ocvirkom se je Šešoku obilno obrestovalo, z osamosvojitvijo Slovenije je šla njegova kariera strmo navzgor. Ko je v vladi **Lojzeta Peterleta** Ocvirk postal eden od treh podpredsednikov, odgovoren za gospodarstvo, je dobil povabilo za pridruženje vladni ekipi tudi njegov prijatelj in poslovni sodelavec iz Julona. Najprej je bil sekretar za finance, ko smo dobili ministre, je postal

minister za gradbeništvo in industrijo. Iz tistih časov ima še danes podporo zdaj evropskega poslanca Lojzeta Peterleta in tudi cerkvenih krogov.

Leta 1993 je iz Iskre pobegnil **Janez Vipotnik ml.** (mimogrede, **Nano** je sin nekdanjega partizanskega komisarja in vplivnega povojnega politika **Janeza Vipotnika**), dotodanji predsednik uprave, saj je videl, da je ostal sam in brez prave podpore menedžmenta. Umaknil se je, najprej v Iskri-**no** skupno finančno podjetje Cranex v Švico in nato v Veliko Britanijo, kjer še danes vodi podjetje v Londonu, ki uspešno vzdržuje tržne in proizvodne povezave med nekdanjo Iskro Avtoelektriko in zahodnimi trgi. Vipotnik, ki ni nikoli sodeloval pri umazanem lastninjenju Iskre, to je sledilo po njegovem odhodu, je položaj predsednika uprave prepustil prav Dušanu Šešoku, ta je že po nekaj letih v (relativno) slabo plačani državni službi ugotovil, da se v politiki ne da zares veliko zaslužiti, zavohal pa je, da bi se to dalo z Iskro. Pot v največjega tedanjega slovenskega gospodarskega giganta si je trasiral že novembra 1992, ko je kot minister dodelil holdingu Iskra sto milijonov takratnih tolarjev vredno posojilo, dokončno pa so se mu Iskrina vrata odprla nekaj mesecev pozneje. Njegov podpredsednik je hitro postal **Vipotnikov** nekdanji poslovni sekretar Jože

Godec, ki je dobro poznal sestavo in strukturo premoženja zdaj že Iskre, d. d. Tema dvema in nekaj tajnicam ter zajetni

analitsko-računovodski službi je uspelo do te mere razvrednotiti premoženje podjetja, ki so ga sestavljale predvsem nepremičnine, rešene iz stečajev, in nekaj skromnih proizvodnih programov, da je delnica tega podjetja padla s štirih evrov knjigovodske vrednosti ob ustanovitvi na skromnih 0,40 evra.

Po tej ceni sta tudi kupila skoraj vse delnice na trgu in od delavcev, posredništvo je opravljala Poteza

Branka Drobna-ka, kjer je bilo dolgo tudi parkirišče zanje. Leta 2006 jima je uspelo prepricati praktično vse menedžerje Iskrinih podjetij, bilo jih je petdeset, da so se zadolžili pri bankah z vsem svojim premoženjem ter najeli kredite za skupno podjetje Maos, ki je odkupilo od Soda in Kada še preostale delnice po že omenjeni ceni. Potem jima je uspelo na skupščini Iskre še iztiskniti iz podjetja vse **male delničarje** (predvsem delavce),

ker je zakon pač to dopuščal. Obljubo zaposlenim sta snedla. Nekaj let so tako družno izčrpavali vsa podjetja, da so lahko nabrali dovolj sredstev za odplačevanje kreditov. Potem pa sta nekega dne privlekla na dan svoje delnice iz parkirišč in, na začudenje vseh drugih delničarjev, izkazala precej zajetnejše lastništvo, kot se je mislilo. Z majhnim vložkom, govori se o štirih milijonih evrov, in močnimi zvezami sta privatizirala večino nekdanjih Iskrinih podjetij, danes vrednih nešteto krat več, katerih lastnika sta prav ona.

Velikih porazov je premeteni Šešok doživel malo. Pa vendar nekaj. Decembra

2005 se je zapletel v prevzemno vojno z Iskro Avtoelektriko. Ko je tedanji predsednik uprave Avtoelektrike **Aleš Nemec** izvedel, da Šešok pripravlja ponudbo za prevzem Avtoelektrike, ga je prehitel in objavil javno ponudbo za prevzem Iskre, d. d., Šešok je nanjo odgovoril s protiponudbo, vendar mu z njo ni uspelo. Nemec in Šešok sta februarja 2006 sklenila premirje in se odločila za sodelovanje. Konkurenta iz Šempetra je pomiril tako, da jim je prodal paket delnic, ki so bile do takrat v lasti Šešokove skupine. Tako je tudi njim omogočil privatizacijo, sam pa je z izkupičkom od prodaje poplačal delposojil. ■

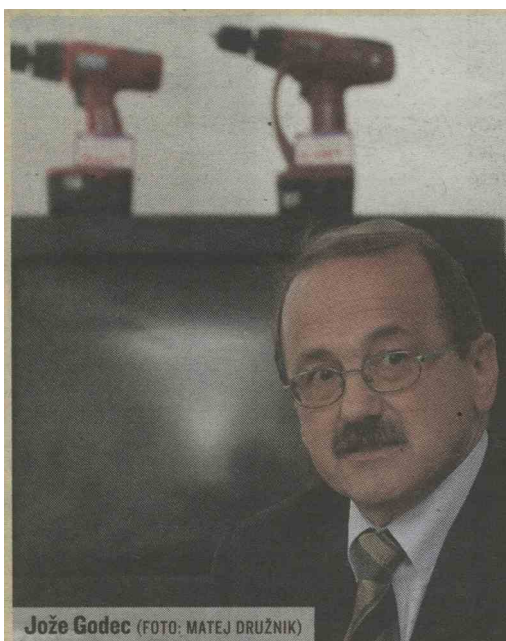

Dušan Šešok (FOTO: UROŠ HOČEVAR)

Šešok in sinova ter Godec

Danes **Šešok** in **Godec**, menda med seboj sicer sprta, sedita na celotnem preostanku nekdanje velike Iskre. Prek svojih podjetij (med njimi ni od samega začetka zgoraj omenjene Iskre Avtoelektrike, prav tako že davno sprivatizirane, del Šešokovega koncerna pa niso še nekatere nekdanje tovarne) sta lastnika blagovne znamke Iskra. Premožanje upravljata s pomočjo Šešokovih sinov **Klemna** in **Matije**, lastnikov računovodskega podjetja Taxgroup, ki je specializirano za storitve davčne optimizacije, kar med drugim vključuje ustanavljanje podjetij v davčnih oazah, živih dokazov reka, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Oba sta vrhunsko usposobljena za iskanje lukenj v zakonih in počasi razprodajata preostale nepremičnine ter tako, še vedno, poravnava obveznosti iz kreditov podjetju Maos. Šešok,

Jože Godec (FOTO: MATEJ DRUŽNIK)

doma iz Litije, ima močno podporo tako na desni kot na levi politični opciji, prav tako je dobro zapisan v cerkvenih krogih. Previden in z vsemi žavbami namazan, a v primeru zloglasnih mariborskih radarjev tudi bojeviti strateg, se uradno nikoli ni opredelil za katero koli politično opcijo. Navidezna nevtralnost se je šefu Iskre izplačala; uspešno je, vsaj do zdaj, previharil državni križarski pohod nad tajkune. Godec je druge sorte tič: izkazal in izmazal se je s svojim dobrim poznavanjem korporacijskega prava (čeprev je uradno le prvostopenjski pravnik) in finančnega poslovanja (njegova žena je lastnica večjega računovodskega servisa z revizorsko licenco), dobrimi zvezami z uglednimi in diplomiranimi pravniki ter seveda z vsemi potrebnimi in pomembnimi informacijami.